

Historia Koła

Autor: Igor Dąbrowski

15.04.2006.

Zmieniony 14.05.2006.

Historia Koła Filozoficznego jest niemal tak długa jak samej Akademii Teologii Katolickiej. To właśnie tam w 1967 roku jeden z najwybitniejszych tomistów w Polsce profesor Mieczysław Gogacz, założył Koło i kierował jego pracami przez wiele lat. Kiedy ATK przekształciła się w Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego zaczęto podejmować starania, których celem było zapewnienie ciągłości dotychczasowych inicjatyw studenckich w tym działalności kół naukowych.

Z początkiem roku 2005 studenci Instytutu Filozofii powzięli decyzję o reaktywowaniu Koła Filozoficznego. Tak też się stało. Kuratorem Koła jest prof. dr hab. Tadeusz Klimski – Prorektor UKSW ds. Kontaktów Międzynarodowych, Honorowym Kuratorem jest Profesor Mieczysław Gogacz. Obecnie Koło Naukowe Studentów Filozofii ma własny statut, organizuje szereg spotkań, konferencji i wyjazdów (Tygodnie Filozoficzne w Lublinie). Nie ulega wątpliwości, że daje możliwość rozwoju intelektualnego jego członków i sympatyków. Profesor Mieczysław Gogacz – życie i praca naukowa

Profesor dr hab. Mieczysław Gogacz urodził się 17.11.1926 roku w Nadrożu nieopodal Rypina. Po zakończeniu wojny Mieczysław Gogacz uzyskuje małą maturę, a następnie kontynuuje naukę w liceum biskupim w Płocku. W 1949 roku rozpoczyna studia na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim, gdzie 27 kwietnia 1952 roku uzyskuje magisterium (praca napisana pod kierunkiem ks. prof. S. Adamczyka, pt. Definicja ruchu u Arystotelesa). W dwa lata później Mieczysław Gogacz broni doktorat napisany pod kierunkiem prof. S. Swieżawskiego, pt. Filozofia bytu w „Beniamin maior” Ryszarda ze Świętego Wiktora.

W tym czasie rozpoczyna zajęcia dydaktyczne na KUL. W 1956 roku M. Gogacz wyjeżdża do Paryża w ramach stypendium Rządu Francuskiego, dzięki niemu studiuje na Sorbonie. Następnie odwiedza Włochy i Ziemię Świętą podczas pielgrzymki studenckiej. 18 października 1960 roku przeprowadzone zostaje kolokwium habilitacyjne na podstawie rozprawy pt. Problem istnienia Boga u Anzelmia z Canterbury i problem prawdy u Henryka z Gandawy. Recenzentami rozprawy byli: prof. S. Swieżawski, prof. I. Dąbrowska i prof. L. Kalinowski. Już w 1962 roku Mieczysławowi Gogaczowi zostaje nadany tytuł naukowy docenta.

W 1966 roku zostaje Mieczysław Gogacz zaproszony przez ks. rektora Józefa Iwanickiego do Warszawy na Akademię Teologii Katolickiej, gdzie od 1 października prowadzi wykłady na Wydziale Filozofii Chrześcijańskiej. Na ATK zostaje Mieczysław Gogacz profesorem zwyczajnym w 1982 roku. Przez długie lata Profesor był kierownikiem specjalizacji Historii Filozofii.

Profesor Gogacz jest autorem blisko 1000 publikacji, pośród książek o tematyce filozoficznej znajdują się także pozycje traktujące o mistyce katolickiej czy teorii państwa. Do niezliczonej rzeszy uczniów Profesora należą tak wybitni i uznani filozofowie jak prof. dr hab. T. Klimski, prof. dr hab. A. Andrzejuk, dr P. Milcarek, dr S. Krajski, ks dr T. Stępień i wielu innych.

Studenci inspirowani nieprzebranym dorobkiem naukowym, a także niezwykłą osobowością Profesora Mieczysława Gogacza, nieustannie podejmują i kontynuują badania przez niego zaproponowane, zarówno w dziedzinie metafizyki jak i historii filozofii (myśli św. Tomasza z Akwinu czy filozofii arabskiej).

Profesor Gogacz jest twórcą nurtu zwanego tomizmem konsekwentnym, który najwierniej oddaje myśl Św. Tomasza z Akwinu (poprzez oczyszczenie z naleciałości arystotelesowych i aviceniańskich), w dziedzinie metafizyki proponuje się wskazanie istnienia jako stworzonego pryncypium zapoczątkowującego byt. Profesor postuluje także zdecydowane odróżnienie przyczyn od skutków.

W etyce nieustępliwie broni dobra osób w ich powiązaniu z prawdą (etyka chronienia osób).

Opracował Igor Dąbrowski